

פרשת שמות

מתוך חומש שמות

בעריכה ברורה

תוכן הספר

6

יציאת מצרים

תוכן חלקי הספר

6

יציאת מצרים

7

שעבוד מצרים

21

זכירת אלהים ושליחת משה

פרקים

8

פרק א

14

פרק ב

22

פרק ג

28

פרק ד

38

פרק ה

43

פרק ו

פרשיות השבוע

8	פרשת שמות
43	פרשת וארא

סדרים

8	סדר א
14	סדר ב
22	סדר ג
34	סדר ד
43	סדר ה

פרשיות המסורה

8	פרשה א (פתוחה)
10	פרשה ב (פתוחה)
14	פרשה ג (פתוחה)
21	פרשה ד (פתוחה)
22	פרשה ה (סתומה)
34	פרשה ו (פתוחה)
37	פרשה ז (פתוחה)
43	פרשה ח (סתומה)
45	פרשה ט (פתוחה)
46	פרשה י (פתוחה)

תוכן מפורט

6	יציאת מצרים
7	שעבוד מצרים
8	שמות הבאים מצרימה
9	הדור החדש
10	המלך החדש
10	הבה נתחכמה לו
10	עינוי בני ישראל
12	גזירת הבנים
12	ציווי פרעה למילדות
12	מעשי המילדות
12	פרעה למילדות
12	פרעה למילדות
13	המילדות אל פרעה
13	שכר המילדות
13	ציווי פרעה לכל עמו
14	לידת משה
14	איש לוקח את בת לוי
14	לידת הבן והצפתו
14	שימת הילד בתיבה
14	בת פרעה רואה את הילד
15	אחותו קוראת לה מינקת
15	בת פרעה נותנת הילד לאם
16	ויגדל הילד ותקרא שמו משה
17	משה הורג מצרי ובורח למדין
17	ויך את המצרי
17	ביום השני
18	ויברח משה וישב בארץ מדין
18	משה מושיע את בנות מדין
19	בנות מדין ורעואל אביהן
19	משה יושב את האיש ונותן לו את צפורה

זכירת אלהים ושליחת משה

21

ויאנחנו ותעל שוועתם

21

מראה הסנה

22

המראה

22

קריאת יי

22

לכה ואשלחך אל פרעה

23

מי אנכי

25

מה שמו

25

לך ואספת את זקני ישראל

26

והן לא יאמינו לי (האותות)

28

אות המטה

29

אות הצרעת

30

אות הדם

31

לא איש דברים אנכי

31

שלח נא ביד תשלח

32

משה חוזר למצרים

34

משה לוקח רשות מיתרו

34

יי אומר למשה לשוב מצרים

34

בדרך במלון

36

משה ואהרן במצרים

37

אהרן פוגש את משה

37

אסיפת זקני ישראל

37

משה ואהרן באים אל פרעה

38

פרעה מצוה להכביד את העבודה

39

נוגשי העם עושים דבר פרעה

40

צעקת שוטרי בני ישראל אל פרעה

41

שוטרי בני ישראל אל משה

42

משה שב אל יי: למה הרעות

42

יי למשה: עתה תראה

43

יי למשה: אני יי

43

ולא שמעו ישראל אל משה

45

45

בא דבר אל פרעה מלך מצרים

46

משה ליי: איך ישמעני פרעה

יציאת מצרים

שעבוד מצרים

שמות הבאים מצרימה

פרק א
סדר א
פרשה א (פתוחה)
פרשת שמות

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם
אֶת יַעֲקֹב
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:

רְאוּבֵן

שִׁמְעוֹן

לֵוִי

וַיהוּדָה:

יִשְׁשַׁכָּר

זְבוּלֹן

וּבְנֵימִן:

דָּן

וּנְפֹתָלִי

גָּד

וְאָשֶׁר:

וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יִרְדֵּי־יַעֲקֹב
שִׁבְעִים נֶפֶשׁ
וַיֹּסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם:

הדור החדש

וַיִּמַּת יוֹסֵף
 וְכָל-אָחָיו
 וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 פָּרִו
 וַיִּשְׂרְצוּ
 וַיִּרְבּוּ
 וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד
 וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:

המלך החדש

(פרשה ב (פתוחה))

וַיִּקַּם מֶלֶךְ־חֹדֶשׁ עַל־מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יְוֹסֵף:

הבה נתחכמה לו

וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ

הַזֶּה

עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ:

הִבֵּה נִתְחַכְמָה לּוֹ

פֹּו־יִרְבֶּה

וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה

וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ

וְנִלְחַם־בָּנוּ

וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ:

עיני בני ישראל

וַיִּשְׂמוּ עָלָיו שְׂרֵי מַסִּים

לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלָתָם

וַיִּבְזוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה

אֶת־פָּתָם

וְאֶת־רַעְמֶסֶס

וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ

כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ
וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:

וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֶמֶל וּבַלְבָּנִים
וּבְכָל־עֲבֹדָה בְּשֹׁדָה
אֵת כָּל־עֲבֹדֹתָם
אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בְּהֶם בְּפָרֶךְ:

גזירת הבנים

ציווי פרעה למילדות

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵדוֹת הָעִבְרִיִּית
 אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה
 וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פּוּעָה:

וַיֹּאמֶר

בְּיֹלְדֹכֶן אֶת־הָעִבְרִיִּית
 וְרֵאִיתָן עַל־הָאֲבָנִים
 אֶס־בֶּן הוּא
 וְהַמִּתָּן אֹתוֹ
 וְאֶס־בַּת הוּא
 וְחָיָה:

מעשי המילדות

וַתִּירֶאֱנָן הַמִּילֵדוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים
 וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַתַּחֲיֶינָן אֶת־הַיְלָדִים:

פרעה למילדות

פרעה למילדות

וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְמִילֵדוֹת
 וַיֹּאמֶר לָהֶן

מִדְּוַע עָשִׂיתָו הַדְּבָר הַזֶּה
וּתְחַיֶּינָא אֶת־הַיְלָדִים:

המילדות אל פרעה

וּתְאֲמֶרְנָא הַמִּלֵּדֹת אֶל־פְּרֹעֶה

כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמְצֵרִית הָעִבְרִית

כִּי־חַיּוֹת הִנָּה

בְּטָרִם תָּבוֹא אֱלֹהֵן הַמִּלֵּדֹת וַיִּלְדוּ:

שכר המילדות

וַיִּטֵּב אֱלֹהִים לַמִּלֵּדֹת

וַיִּרְבֶּה הָעָם

וַיַּעֲצֶמּוּ מְאֹד:

וַיְהִי כִּי־יִרְאוּ הַמִּלֵּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים

וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּרָתִים:

ציווי פרעה לכל עמו

וַיִּצְוֶה פְּרֹעֶה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר

כָּל־הַבְּנֵי הַיְלָדֹד

הַיְאֹרֶה תִּשְׁלִיכֶהוּ

וְכָל־הַבָּת

תְּחַיּוּן:

לידת משה

פרשה ג (פתוחה)
סדר ב
פרק ב

איש לוקח את בת לוי
וילד: איש מבית לוי
ויקח את בת-לוי:

לידת הבן והצפנתו
ותהר האשה
ותלד בן
ותרא אתו כִּי־טוב הוא
ותצַפְנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:

שימת הילד בתיבה
ולא־יִכְלֶה עוד הַצְּפִינוֹ
ותקח־לוֹ תֵּבֶת גָּמָא
ותחמְרֶהּ בַּחֲמֵר וּבַזֶּפֶת
ותשֵׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד
ותשֵׂם בְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר:

ותתצב אחתו מרחק
לדעה מה־יעשה לו:

בת פרעה רואה את הילד
ותרד בת־פְּרֻעָה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר
ונעֲלִתֶיהָ הַלְכֵת עַל־יַד הַיָּאֵר

וַתֵּרֶא אֶת־הַתְּבֹהַב בְּתוֹךְ הַסּוּף
וַתִּשְׁלַח אֶת־אַמְתָּה וַתִּקְרָהּ:

וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד
וְהִנֵּה נֶעַר בְּכֶה
וַתַּחְמַל עָלָיו
וַתֹּאמֶר

מִי־לִדֵי הָעִבְרִים זֶה:

אחותו קוראת לה מינקת

וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֶל־בַּת־פְּרֹעֶה

הַיֶּלֶד וַקְּרָאתִי לָּהּ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִית
וַתִּינַק לָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד:

וַתֹּאמֶר־לָּהּ בַּת־פְּרֹעֶה

לְכִי

וַתֵּלֶךְ הָעֶלְמָה
וַתִּקְרָא אֶת־אִם הַיֶּלֶד:

בת פרעה נותנת הילד לאם

וַתֹּאמֶר לָּהּ בַּת־פְּרֹעֶה

הַיִּלְכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה
וְהִינֵקְהוּ לִי

וַאֲנִי אֶתְּךָ אֶת־שִׁבְרֶךָ

וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיְלֵד

וַתִּנְיָקֶהוּ:

ויגדל הילד ותקרא שמו משה

וַיִּגְדַּל הַיְלֵד

וַתְּבֹאֵהוּ לְבֵת־פְּרֹעֹה

וַיְהִי לָהּ לְבֵן

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ

מֹשֶׁה

וַתֹּאמֶר

כִּי מִן־הַמִּים מְשִׁיתָהוּ:

משה הורג מצרי ובורח למדין

ויך את המצרי

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם
 וַיַּגְדֵּל מֹשֶׁה
 וַיֵּצֵא אֶל-אֶחָיו
 וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם
 וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ-עִבְרִי מֵאָחָיו:

וַיִּפֹּן כַּה וְכֵה
 וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ
 וַיַּךְ אֶת-הַמִּצְרִי
 וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֹל:

ביום השני

וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשֵּׁנִי
 וַהֲנֶה שְׁנַיִם-אֲנָשִׁים עִבְרִים נֹצִים
 וַיֹּאמֶר לָרֶשֶׁע
 לָמָּה תִכֶּה רֵעֶךָ:

וַיֹּאמֶר

מִי שֹׂמֵד לְאִישׁ שָׂר וְשׂוֹפֵט עָלֵינוּ
 הֲלֹהֲרַגְנִי אַתָּה אָמַר
 כְּאִשֶּׁר הֲרַגְתָּ אֶת-הַמִּצְרִי

וַיִּרְא מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

אֲכֹן נֹדַע הַדָּבָר:

ויברח משה וישב בארץ מדין

וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה

וַיִּבְקֹשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה

וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה

וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן

וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר:

משה מושיע את בנות מדין

וַלְכֹהֶן מִדְיָן שָׁבַע בָּנוֹת

וַתִּבְאֲנָה

וַתְּדַלְּנָה

וַתִּמְלֹאנָה אֶת־הַרְהָטִים

לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן:

וַיָּבֹאוּ הָרָעִים וַיִּגְרְשׂוּם

וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעֵן

וַיִּשַׁק אֶת־צֹאנָם:

בנות מדין ורעואל אביהן

וַתְּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן
וַיֹּאמֶר

מֵדֹעַ מֵהֲרַתָּן בָּא הַיּוֹם:

וַתֹּאמְרֶן

אִישׁ מִצְרֵי הִצִּילֵנוּ מִיַּד הָרָעִים
וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ
וַיִּשְׂקֵן אֶת־הַצֹּאן:

וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו

וַאֲנִי

לָמָּה זֶה עֹזְבֹתֶן אֶת־הָאִישׁ
קִרְאוּ לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם:

משה יושב את האישה ונותן לו את צפורה

וַיֹּזַל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־הָאִישׁ
וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה:

וַתֵּלֶד בֵּן

וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ

גֵרְשֹׁם

כִּי אָמַר

גַּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

זכירת אלהים ושליחת משה

ויאנחנו ותעל שוועתם

פרשה ד (פתוחה)

וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם

וַיָּמַת מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיֹּאנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבָדָה וַיִּזְעֻקוּ

וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבָדָה:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ

אֶת־אַבְרָהָם

אֶת־יִצְחָק

וְאֶת־יַעֲקֹב:

וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֵּדַע אֱלֹהִים:

מראה הסנה

סדר ג
פרשה ה (סתומה)
פרק ג

וּמִשָּׁה הָיְהוּה רָעָה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֲתָנָו כִּהְיוּ מִדִּיּוֹ
וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר
וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֲרָבָה:

המראה

וַיֵּרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֵלָיו
בְּלִבַת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה
וַיֵּרָא

וְהִנֵּה

הַסֵּנֶה בֹּעַר בְּאֵשׁ
וְהַסֵּנֶה אֵינְנוֹ אֲכָל:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֲסֶרְהֶנָּא

וְאָרְאָה אֶת־הַמֶּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה
מִדְּוַע לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה:

קריאת יי

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לְרַאֲוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה
וַיֹּאמֶר

מִיֶּשֶׁה מִיֶּשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הַגִּנִּי:

וַיֹּאמֶר

אֶל-תִּקְרַב הָלֵם

שֶׁל-נְעֻלָיִךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ

כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו

אֲדַמַּת-קָדֵשׁ הוּא:

וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

וַיִּסְתֵּר מִשֶּׁה פָּנָיו

כִּי יָרָא מִהַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים:

לכה ואשלחך אל פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה

רְאֵה רָאִיתִי

אֶת-עֲנֵי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם

וְאֵת־צַעֲקוֹתֵם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נְגִישִׁיו
כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֲבָיו:

וַיֹּאֲרֶד לְהַצִּילֹן מִיַּד מִצְרַיִם
וְלִהְיוֹתָם מִן־הָאָרֶץ הַהִוא
אֶל־אָרֶץ טוֹבָה וְרוּחָהּ
אֶל־אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
אֶל־מְקוֹם

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחִתִּי

וְהָאֱמֹרִי

וְהַפְּרִזִּי

וְהַחִוִּי

וְהַיְבוּסִי:

וְעַתָּה

הִנֵּה

צַעֲקוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאוּ אֵלַי
וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ
אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:

וְעַתָּה

לָכֵן וַאֲשַׁלַּחְךָ אֶל־פְּרַעֲוֹה
וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

מי אנכי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים

מִי אֲנִי

כִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרַעֲה

וְכִי אֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:

וַיֹּאמֶר

כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ

וְזֶה לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ

בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־הָעַם מִמִּצְרָיִם

תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהַר הַזֶּה:

מה שמו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים

הֲנֵה אֲנִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתִּי לָהֶם

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

וְאָמְרוּ־לִי

מַה־שְּׁמוֹ

מַה אָמַר אֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה

אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים

וַיֹּאמֶר

כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה

כֹּה-תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם

וְזֶה זְכוּרִי לְדֹר דָּר:

לך ואספת את זקני ישראל

לך ואספת את-זקני ישראל

ואמרת אליהם

יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי

אלהי אברהם יצחק ויעקב

וַאֲמַר

פָּקֹד פְּקֹדֹתַי אֶתְכֶם

וְאֶת־הַעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם:

וַאֲמַר

אֲעֵלֶה אֶתְכֶם מֵעֵינֵי מִצְרַיִם

אֶל־אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחֲתִי

וְהָאֱמֹרִי

וְהַפְּרִזִי

וְהַחִוִי

וְהַיְבוּסִי

אֶל־אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

וְשָׁמְעוּ לְקֹלִי

וּבֵאתָ

אֶתָּה וְזַקְנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וְאָמַרְתָּם אֵלָיו

יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ

וְעַתָּה

נִלְכֶה־נָא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר

וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

וְאֲנִי יִדְעֵתִי
 כִּי לֹא־יִתֶּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהִלָּךְ
 וְלֹא בְיַד חֲזָקָה:

וְשַׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי
 וְהִכִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם
 בְּכָל־נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
 וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם:

וְנִתַּתִּי אֶת־חֹן הָעַם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
 וְהָיָה כִּי תִלְכּוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם:

וְשִׂאֵלָה אִשָּׁה מְשַׁכְּנַתָּה וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ
 כְּלִי־כֶסֶף
 וְכְלִי זָהָב
 וְשִׁמְלֹת
 וְשִׁמְתָם
 עַל־בְּנֵיכֶם
 וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם
 וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם:

והן לא יאמינו לי (האותות)

פרק ד

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 וְהֵן לֹא־יֶאֱמִינוּ לִי

וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקִלִּי

כִּי יֹאמְרוּ

לֹא-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה:

אות המטה

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה

מִה-יָזַח בְּיָדְךָ

וַיֹּאמֶר

מִטָּה:

וַיֹּאמֶר

הַשְּׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה

וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה

וַיְהִי לְנַחֵשׁ

וַיִּנָּס מִשָּׂה מִפְּנֵיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בַזְּנָבוֹ

וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בָּו

וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ:

לְמַעַן יֵאֱמִינוּ
 כִּי־נִרְאָה אֱלֹהִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

אות הצרעת

וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא עוֹד
 הִבֵּאתִי יָדִי בְּחֵיקְךָ
 וַיָּבֵא יְדוֹ בְּחֵיקוֹ
 וַיּוֹצֵאֶהָ
 וַהֲנֶה
 יְדוֹ מִצְרַעַת כַּשָּׁלֵג:

וַיֹּאמֶר
 הֲשִׁב יָדְךָ אֶל־חֵיקְךָ

וַיֵּשֶׁב יְדוֹ אֶל־חֵיקוֹ
 וַיּוֹצֵאֶהָ מִחֵיקוֹ
 וַהֲנֶה־
 שָׁבָה כַּבְּשָׂרוֹ:

וַהֲיִה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ

וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקַל הָאֵת הָרֵאשׁוֹן
וְהָאֲמִינוּ לְקַל הָאֵת הָאַחֲרוֹן:

אות הדם

וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ
גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקִלָּךְ
וְלִקְחַת מִמִּי הַיָּאֵר
וְשִׁפְכֶת הַיְבֹשָׁה
וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן-הַיָּאֵר
וְהָיוּ לְדָם בַּיְבֹשֶׁת:

לא איש דברים אנכי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה
כִּי אֲדֹנָי
לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי
גַם מִתְּמוֹל גַּם מִשְׁלָשׁ
גַּם מֵאֵז דְּבַרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ
כִּי כַבֵּד-פָּנַי וּכְבֹד לְשׁוֹן אֲנִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם
אוּ מִי-יָשׁוּם אֵלִים
אוּ חֵרֶשׁ

אוּ פִקַּח

אוּ עֹר

הֲלֹא אֲנֹכִי יְהוָה:

וְעַתָּה

לֵךְ

וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ

וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר:

שלח נא ביד תשלח

וַיֹּאמֶר

בִּי אֲדַנִּי

שְׁלַח־נָא בְיַד־תְּשַׁלַּח:

וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה בְּמֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אֶהְיוֹן אִחִיךָ הַלֹּוֹי

יִדְעֵתִי כִּי־דַבֵּר יִדְבֹר הוּא

וְגַם הַנֶּה־הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ

וְרֵאֵךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ:

וּדְבַרְתָּ אֵלָיו

וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו

וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּי־הוּו

וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:

וּדְבַר-הוּא לָךְ אֱלֹהִים
וְהָיָה הוּא יְהִי־לְךָ לְפָה
וְאַתָּה תְהִי־לוֹ לְאֱלֹהִים:

וְאֵת-הַמִּטָּה הַזֹּאת תִּקַּח בְּיָדְךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ אֵת-הָאֵת:

משה חוזר למצרים

משה לוקח רשות מיתרו

פרשה ו (פתוחה)
סדר ד

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה

וַיָּשָׁב אֶל-יִתְרַח חַתָּנוֹ

וַיֹּאמֶר לוֹ

אֵלֶיךָ זָא

וְאֵשׁוּבָה אֶל-אֶחָי אֲשֶׁר-בְּמִצְרַיִם

וְאֶרְאֶה הַעֹדֵם חַיִּים

וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה

לֵךְ לְשָׁלוֹם:

יי אומר למשה לשוב מצרים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְיָן

לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם

כִּי-מָתוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה

אֶת-אִשְׁתּוֹ

וְאֶת-בָּנָיו

וַיִּרְכַּבְם עַל־הַחֲמֹר
וַיֵּשֶׁב אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בְּלִכְתּוֹד לָשׁוּב מִצְרַיִם
רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְיָדְךָ
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲוֹה

וְאֲנִי אַחֲזֶק אֶת־לְבָבוֹ
וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם:

וַאֲמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲוֹה

כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל:
וַאֲמַר אֵלֶיךָ

שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי
וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ
הֲנִה אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת־בְּנֶיךָ בְּכַרְדִּי:

בדרך במלון

וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמֶּלֶן

וַיִּפְגְּשׁוּהוּ יְהוָה

וַיִּבְקֶשׂ הַמֵּיתוּ:

וַתִּקַּח צִפְרָה צֹר

וַתְּכַרֵּת אֶת־עַרְלֹת בְּנֵיהָ

וַתִּגַּע לְרַגְלָיו

וַתֹּאמֶר

כִּי חֲתוּ־דָמַיִם אֶתָּה לִי:

וַיִּרְף מִמֶּנּוּ

אִז אָמְרָה

חֲתוּ דָמַיִם לְמוֹלֹת:

משה ואהרן במצרים

אהרן פוגש את משה

(פרשה ז (פתוחה))

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן

לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה

וַיֵּלֶךְ

וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים

וַיִּשְׁקֶלּוּ:

וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן

אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחַו

וְאֵת כָּל-הָאֵתֶת אֲשֶׁר צִוָּהוּ:

אסיפת זקני ישראל

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּדְבֹּר אֶהֱרֹן

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם:

וַיֵּאֱמַן הָעָם

וַיִּשְׁמְעוּ

כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִי רָאָה אֶת־עַנְיֵם
וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

משה ואהרן באים אל פרעה

פרק ה

וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלַח אֶת־עַמִּי

וַיִּחַגּוּ לִי בַמִּדְבָּר:

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה

מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלִי

לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל

לֹא יִדְעֹתִי אֶת־יְהוָה

וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח:

וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ
 נִלְכָּה נָא דְרֹדְךָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
 וְנִזְבַּחַהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 פְּרוּפְגֵעֵנוּ בַדֶּבֶר אוֹ בַחֲרָב:

פרעה מצוה להכביד את העבודה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לֵמָּה מֵשָׂה וְאַהֲרֹן
 תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו
 לָכוּ לְסַבְּלֵתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר פְּרָעֹה

הַזֹּרְבִים עִתָּה עִם הָאָרֶץ
 וְהַשְּׂבִיתֶם אֹתָם מִסַּבְּלֵתָם:

וַיִּצֹו פְּרָעֹה בַיּוֹם הַהוּא
 אֶת־הַנְּגֹשִׁים בְּעָם
 וְאֶת־שֹׁטְרָיו
 לֵאמֹר:

לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעָם
 לִלְבֹּן הַלְבָנִים כַּתְמוֹל שְׁלֹשָׁם
 הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן:

וְאֶת־מִתְּכֹנֹת הַלְּבָבוֹת
 אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שֶׁלֶשׁ
 תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם
 לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
 כִּי־נִרְפִים הֵם
 עַל־כֵּן הֵם צְעָקִים לֵאמֹר
 גַּלְכָּה נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵינוּ:
 תִּכְבֵּד הָעֶבְדָּה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־בָּהּ
 וְאֶל־יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי־שִׁקְרָה:

נוגשי העם עושים דבר פרעה

וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעָם וְשֹׁטְרָיו
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר פְּרֹעֶה
 אֵינְנִי נֹתֵן לָכֶם תָּבוֹן:
 אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תָּבוֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ
 כִּי אִין נִגְרַע מֵעֲבַדְתְּכֶם דָּבָר:
 וַיִּפֶּץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְקַשֵּׁשׁ קֶשׁ לְתָבוֹן:

וְהַנֹּגְשִׁים אֲצִים לֵאמֹר
 כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ

כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתְּבוּן:

וַיָּכּוּ שׁוֹטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר-שָׁמוּ עֲלֵהֶם נְגִשֵׁי פְרַעֲה
לֵאמֹר

מִדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם חֲקֵכֶם
לְלִבּוֹן כְּתָמוֹל שְׁלֹשׁ
גַּם-תָּמוֹל גַּם-הַיּוֹם:

צעקת שוטרי בני ישראל אל פרעה

וַיָּבֹאוּ שׁוֹטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל-פְּרַעֲה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ:
תָּבוּ אִין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ
וּלְבָנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ
וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מְכִים
וְחֲטָאת עִמָּךְ:

וַיֹּאמֶר

נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים
עַל-כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים
נִלְכָה נִזְבַּחַה לַיהוָה:
וְעַתָּה לָכוּ עֲבְדוּ

וְתָבוּ לֹא־יִנְתְּנוּ לָכֶם

וְתִכּוּ לְבָנִים תִּתְּנוּ:

וַיִּרְאוּ שׁוֹטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם בְּרַע

לְאֹמֶר

לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבָנֵיכֶם

דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

שוטרי בני ישראל אל משה

וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן

נֹצְבִים לְקִרְאָתְכֶם

בְּצִאתְכֶם מֵאֵת פְּרַעֲה:

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט

אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־דִּיְהוָה

בְּעֵינֵי פְרַעֲה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו

לְתַת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ:

משה שב אל יי: למה הרעות

וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֲדַנִּי
 לְמַה הִרְעַתָּה לְעַם הַזֶּה
 לְמַה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:

וּמֵאֲזַ בָּאתִי אֶל-פְּרַעֲוֵה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ
 הִרַע לְעַם הַזֶּה
 וְהֵצֵל לֹא-הֵצֵלְתָּ אֶת-עַמִּי:

” למשה: עתה תראה

פרק ו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲוֵה
 כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם
 וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׂם מֵאֶרֶץ:

” למשה: אני יי

פרשה ח (סתומה)
 סדר ה
 פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יְהוָה:

וַאֲרָא
 אֶל-אַבְרָהָם
 אֶל-יִצְחָק

וְאֶל-יַעֲקֹב

בְּאֵל שַׁדַּי

וַיִּשְׁמֵי יְהוָה לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם:

וְגַם

הִקַּמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ

לֵתֵת לָךְ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן

אֶת אֶרֶץ מְגַרִּיחֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ:

וְגַם |

אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר מִצְרִים מַעֲבֹדִים אַתֶּם

וְאֶזְכָּר אֶת-בְּרִיתִי:

לָכֵן

אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֲנִי יְהוָה

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם

וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם

מֵעֲבֹדָתָם

וְגִאֲלְתִּי אֶתְכֶם

בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:

וְלִקַּחְתִּי אֶתְכֶם

לִי לְעָם

וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים

וַיִּדְעֹתֶם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הַמוֹצִיא אֶתְכֶם

מִמִּצְרַיִם מִבְּלוֹת מִצְרַיִם:

וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם

אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדֵי

לְתֵת אֹתָהּ

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב

וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִרְשָׁה

אֲנִי יְהוָה:

ולא שמעו ישראל אל משה

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה

מִקְצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה:

בא דבר אל פרעה מלך מצרים

(פרשה ט (פתוחה))

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

בֹּא דַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־

משה ליי: איך ישמעני פרעה

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָי יְהוָה לֵאמֹר

הֲוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי

וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי פְרֹעֹה

וְאֲנִי עֶרְל שֹׁפְטִים:

פרשה י (פתוחה)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶל־פְּרֹעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם

לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

